

פְּרֻשַׁת תְּזָרִיעַ מְצָרַע | תשע"ה

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשַׁת עֵינַי חַמְדָּה

יוֹסֵף לְאִוֵר ע"י בֵּית הַכֹּהֲנִים שְׁכֻנַת עֵין חַמְדָּה - אֲבִשְׁרַת צִיוֹן

לעילוי נשמת אורה בת אברהם עפג'ין ע"ה

פְּרֻשַׁת תְּזָרִיעַ מְצָרַע - בְּדָד יֵשֵׁב

"כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הִנָּגַע בּוֹ יִטְמָא טְמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבֹו" (ויקרא יג, מו)

דרך, אבל באחד הימים נתפס על ידי חיילי המשמר ברחובות מינסק.

"היכן תעודת הזהות שלך?" זעק עליו המפקד. הבחור ניסה להתחמק בטענה שאין עליו. אולם הוצמד עליו שוטר שתפקידו היה להתלוות אליו לפאריז, עירת הולדתו, ולהביא את כל המסמכים.

השוטר התלווה אליו, בכל אשר ילך כשומר ראש צמוד, ולר' מאיר לא נותרה כל ברירה- הוא שב כעבור זמן קצר למינסק, כשבדו תעודת זהויו שלו בה כתוב גילו, ובשל כך הוא חייב להתגייס. הנער הונח במעצר, עד ליציאה ראשונה של המגויסים החדשים.

מיד בכניסתו לבית המעצר הבחין, כי הוא נמצא עם קבוצת צוענים. ברגע הראשון הוא נרתע מפניהם, לא הייתה זו חברה נעימה ביותר. ובכל זאת- כך סיפר לימים- כאשר למחרת נלקחו הצוענים מן המקום, והוא נותר לבדו, העמיקה בו תחושה של בדידות וחברתם הייתה חסרה לו...

"למדתי"- סיים- "עד כמה זקוק האדם לחברה! בלי חברה, אפילו חברתם של צוענים נחשבת עבורו לחברה!".

בברכת שבת שלום הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מדוע הענישה התורה את המדבר לשון הרע בצרעת, שמחייבת אותו לשבת מחוץ למחנה?

רבי אביגדור מילר מסביר, כי המצורע צריך לשבת מחוץ למחנה ללא שום קשר לצרעת, כלומר: המצורע אינו צריך להתרחק ממרכז האנשים, מפני שמחלתו מדבקת, וראיה לכך שצרעתו של הגוי אינה מטמאה.

אלא רצתה התורה להעניש את המצורע, על כך שהביא לפרוד בין אנשים, ולכן מִדָּה כְּנֶגְדַּ מִדָּה הרחיקה אותו מן המחנה והפרידה אותו מחברת בני אדם, כשם שהוא גרם לפירוד בלשון הרע שהוציא.

ועוד, מצורע זה אשר דיבר לשון הרע, מוכיח במעשיו, כי הוא שם לב לחסרונות של אחרים ומדבר אליהם. משום כך, מענישים אותו ואומרים לו: שב בדד, וכולם יראו את החסרונות שלך ויכירו בהם!

עונש זה של הרחקה מחברת בני אדם, הינו אחד מן הדברים הקשים ביותר לאדם, שהוא יצור חברתי, ונזקק לחברה בכל צעד ושעל.

כפי שמסופר בספר 'המשגיח' לרבי מאיר חדש, בעודו צעיר לימים בהגיעו לגיל הגיוס לצבא בחוץ לארץ, ניסה לחמוק מכך בכל

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה ישי בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי שולמית ומרדכי דויטש וב"ב חיים בן בכוריו מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב קסיר אפרים וב"ב כולל ברסלב אילת י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט רותי בת סימי עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליט ענת נעה בת מזל טוב

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מנדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נוספארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פתימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאלו בן סילביה יעקב בן אסתר עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

18/04/2015		כ"ט ניסן תשע"ה	
פרשת תזריע-מצורע			
הפטרה: "ויהי דבר"- יחזקאל כ			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:41	19:52	18:39	
20:38	19:49	18:57	ת"א
20:41	19:52	18:59	ח"פ
20:39	19:50	18:57	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – מלונות ובתי הארחה - חלק ב'

שאלה: **?**

כאשר אדם מגיע לאולם או מבקש להתארח בבית-מלון על מה עליו להקפיד?

תשובה: **!**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

בשבת יש לוודא:

- האם כל המאכלים מבושלים כל צורכם לפני שבת. **הערה:** ברוב המלונות ובתי הארחה כל המאכלים מבושלים כל צרכם לפני השבת.
- דרכי החימום של המאכלים והשתיה החמה בשבת. **הערה:** הטוב ביותר הוא כאשר התשובה תהיה "המאכלים מחוממים על פלטה" או "המאכלים מוכנסים לארון חימום בערב שבת, ואין כלל הכנסה של אוכל בשבת לתוך התנורים".

נבאר מקצת מן ההלכות להלכה ולמעשה:

על נופשים המזמינים חופשה לשבת בבתי מלון לוודא בעת ההזמנה, כי העסקה כוללת פינוי חדרים במוצ"ש ולא בשעות הצהריים.

המתארח בבית מלון ומבשלים ביום שבת לצורך האורחים ועושים במטבח מלאכות האסורות על ידי גויים, אסור לאכול מן המאכלים עד למוצאי השבת בכדי שיעשה. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שז ס"כ).

מאפיה של גויים שאופים בו פיתות ביום שבת, אין לבתי המלון לקחת מהם בשבת. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ד (או"ח סימן כא) מלבד הבעיה שאין משגיח ביום שבת על ניפוי קמח וכיוצא בזה, כאן האופה מרבה בשביל אותם בעלי מלונות הלוקחים גם בשבת אספקה קבועה והוי כמי נעשה עבורו. וכמו שכתב הריב"ש בתשובה (סימן תצח). ע"ש.

בתי מלון, שיהודים בישלו בשבת בשביל אורחי המלון, אין להתיר את המאכל אף בצאת השבת, ואסור לעולם. **מקורות:** שו"ת כתב סופר (חאו"ח סימן נ), שו"ת אבני נזר (סימן פב), שו"ת אור לציון ח"ב (פ"ל אות א) בשם המג"א (סק"ב) שמי שנתבשל בשבילו דינו כמו למבשל עצמו. ובמסעדות שמבשלים לצורך אחרים דינם כמו נתבשל לכל אחד בשבילו. והיות יש כאן מסייע ביד עוברי עברה לכו"ע אסור. וכן העלה בספר בינה ודעת (פ"ח אות ג). וע"ע שו"ת הר צבי (סימן קפ).

בתי מלון שמחממים את האוכל בתוך "בונומרינו" [מיכלים היושבים בתוך מים רותחים והמאכל מגיע מחמת כן לחום שהיך סולדת בו], מותר שהגוי יתן לתוכו אוכל מבושל, על אף שהוא קר ולח. **הערה:** על פי הנ"ל היות ואין איסור בישול אחר בישול על ידי גוי על אף שהמאכל לח וקר.

כחו של דיבור

הגאון רבי קראנץ יעקב זצ"ל הידוע כמגיד מדובנא העיר פעם אחת ליהודי על שדיבר על חבירו, מלים העלולים לגרום נזק לזולתו. התנצל האיש: "**הן לא עשיתי דבר, הרי רק דיברתי!**". נענה המגיד מדובנא ואמר: "בעניין נגעי צרעת התורה מורה דבר שאינו מצוי במצוות אחרות. לא די לשאול את הרב ואת המומחה, אלא צריך לבוא דווקא אל הכהן ועל הכהן להכריז 'טמא' או 'טהור'".

"אלא שהצרעת באה בעוון לשון הרע, ומי שנכשל בחטא זה ממעיט מחומרת המעשה, באומרו: 'רק דיברתי'. מורה לו התורה ללכת אל הכהן, ואז יראה את כוחו של דיבור – באמירה אחת הכוהן חורף את דינו, לטומאה או לטהרה. וכך יבין את הכח של הדיבור היוצא מפינו".

זהירות מפני לשון הרע

להלן סיפור המעובד מתוך הספר "טובך יביעו" של הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, רב שכונת רמת אלחנן בבני ברק הנערכים ע"י הרב מיכאל צורן שליט"א: סיפור רבינו הגאון רבי אלעזר מנחם מנדל שך זצ"ל: פעם הגיע אחד מגדולי התורה בדור שעבר לפני הצדיק רבי ישראל מאיר הכהן מראדין (ה'חפץ חיים') כדי להתייעץ עמו על דבר הצעות לרבנות שקיבל משתי קהילות, ומתלבט באיזו אחת משתי הקהילות לבחור.

הוא הציג בפני ה'חפץ חיים' את זהותן של שתי הקהילות כשהוא מביע ספקותיו: "מצד אחד מדובר בקהילה קטנה אמנם, אך האנשים שבה אנשים טובים וישרים המה. ומאידך, בהצעה השנייה מדובר בקהילה גדולה, אולם תושביה אינם מצטיינים במידות טובות". ברגע ששמע הצדיק מפי האיש את דבריו האחרונים, הזדקק לפתע מלא קומתו והחל לזעוק: "**במשך כל שנותיי נזהר אני מאפס קצהו של לשון הרע, ואתה בא להחטיאני בקבלת לשון הרע על קהילה שלמה בישראל!?!"**

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

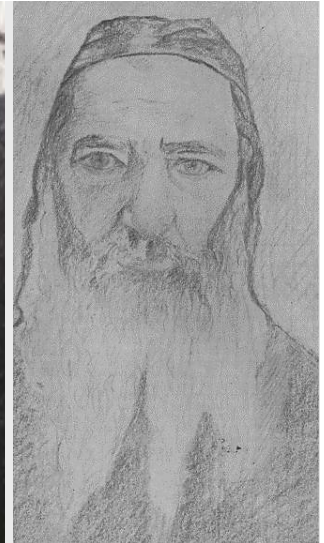
נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
תורה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרה"ק רבי משה פאלייר זצ"ל - הידוע כרבי מקוברין או הקוברינר. נולד בפּיִסק ששל יד קוברין (הסמוכה לבריסק) ב-ט"ז כסליו ה'תקמ"ד (1783). כבר בהיותו ילד קט עמדו רבים על טיבו כי לגדולות נועד. לאחר פטירת רבו, ר' נח (בשנת ה'תקצ"ג - 1832) נתנו תלמידיהם את עיניהם ברבינו שימלא את מקומם, אך הוא בענוותנותו הרבה סירב ואמר, שאינו ראוי להתעטר באצטלת האדמו"רות ולהנהיג חצר.

לאחר הפצרות מרובות ומשלא הניחו לו החסידים, הפך לאדמו"ר. במשך כ"ו שנים שימש כאדמו"ר לאלפי חסידים מגזע קרלין ולאכוויטש, שנהרו אל חצר קודשו עד לפטירתו. נהג להקפיד על טבילה במקווה, גם כאשר היה קר כקרח.

נהג לקיים מנהגים רבים בקדושה וטהרה וכן לקבל את השבת מבעוד היום גדול. כל ימיו עמל לעבוד את בוראו באמת ולשבר את מידותיו. העיד על עצמו, כי מטבעו הרי הוא קפדן ביותר עד כדי חוט השערה, ועמל רבות כל חייו כדי לשבר מידה זו.

רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. ניבא את יום פטירתו. נודע בענוותנותו המופלאה גם לאחר ששימש כאדמו"ר. פעמים רבות תמה על האלפים הרבים הפוקדים את חצרו. פעם אף ציין ואמר, כי חסד עשה עימו הקדוש ברוך הוא לעת זקנתו, שכיוון שראה שבכל ימיו היה רגיל לישב בחברת אנשים ודרך הזקנים שיושבים לבדם, על כן לעת זקנתו גרם הקדוש ברוך הוא, שאנשים יימשכו אחריו וכך הוא יכול להמשיך באורח חייו אליהם הורגל כשסביבו אנשים רבים.

במשך עשרים ושש שנים הנהיג את קהל עדתו. נפטר ב- כ"ט בניסן ה'תרי"ח (1858). חי כ-74 שנים. על אוהל קברו נכתב שמי שיפריז בשבחו "אקום ואטור בו בזה ובבא, אבל מותר לכל אחד להגיד עליי שהייתי אוהב ישראל". לאחר פטירתו פנו רוב חסידיו לרבי אברהם וינברג, מייסד שושלת חסידות סלונים.

אביו: ר' ישראל אליעזר. מרבתי: ר' משה משרשוב (צדיק נסתר), ר' מרדכי (ראש שושלת לאכוויטש), ר' נח מלאכוויטש, ר' ישראל מרוז'ין. **מספריו:** יאמרות טהורות יורשה תר"ע יבאמרות משה

פעם בערב ראש השנה שאל את אחד האברכים הצעירים, שהיו סמוכים על שולחנו, האם אביו שנמנה על חסידיו יצא לדרוך לחוג את ראש השנה בקוברין, אותו אברך ענה כי ודאי שכך, וזה **שבועות מספר שאביו בדרכו מביתו לקוברין**, הוסיף רבי משה והקשה: "וכמה המרחק יש מבית אביך לקוברין?" ענה האברך: "כך וכך פרסאות", לא נחה דעתו של רבינו ושאל: "ואביך, האם הוא צועד ברגליו או שמא סוס ועגלה יש לו?". ענה האברך הצעיר כי **אביו צועד ברגליו ללא עגלה**, "ובן כמה הוא אביך?" הקשה הצדיק, "בן שבעים שנה" נענה. תפס רבי משה את ראשו בשתי ידיו ואמר לחסידים: "**צאו וראו כמה גדול הוא השקר, שאני מסוגל לגנוב דעתו של זקן בן ע' שנה, שיכתת רגליו פרסאות רבות לבוא אליי, עתיד אני ליתן את הדין, על כל אותן פסיעות, שצועדים אליי היהודים הבאים לחצרי לשווא**".

כל ימיו עמל רבינו לעבוד את בוראו באמת ולשבר את מידותיו, העיד הוא על עצמו, כי מטבעו הרי הוא קפדן ביותר ומקפיד עד כדי חוט השערה, אך עמל הוא כל חייו רבות על מנת לשבר מדה זו, "ברם", אמר רבי משה, "**כששומע אני את החסידים מכנים אותי בתואר 'רבי' מרגיש אני, כאילו דוקרים אותי בחנית**".

מסופר, כי חסיד אחד בשם מרדכי הגיע להתארח בשבת בחצרו של רבינו, אך עם כניסת השבת נפל למשכב וחלה ולא יכול היה לקום ממיטתו. כל אותו ליל שבת קדח החסיד בחומו, ואף למחרת נמנע הוא מלקום ממיטת חוליו, רבי משה שמע על החסיד, שבא לחלות פניו אך חלה, וציווה, כי יביאוהו לפניו. משהגיע החולה לפני רבי משה היה מתנווד מרוב חוליו, וכמעט שלא יכול היה לעמוד על רגליו, אך רבי משה לא שת ליבו לכל זאת ואמר לחסיד: "אספר לך מעשה ממורי ורבי - רבי מרדכי מלאכוויטש. מעשה בחסיד, ששמו אף הוא היה מרדכי, שבא לשבות את השבת אצל מורי ורבי, ואף הוא חלה ולא יכול היה לישב ליד שולחנו של מורי ורבי, בא אליו מורי ורבי רבי מרדכי ואמר לו: "המאמין אתה כי מרדכי היהודי ממגילת אסתר הרי הוא צדיק?" - "אכן כן", ענה החסיד.

הוסיף מורי ורבי ושאל אותו: "המאמין אתה כי הרה"ק רבי מרדכי מנשכז צ"ל הוא צדיק?" - "אכן כן", הוסיף החסיד וענה. המשיך רבי מרדכי ושאל: "ומאמין אתה שאני ששמי מרדכי הרי אני צדיק?" - "אכן צדיק אתה", אמר החסיד, "אם כן" - אמר רבי מרדכי - "**הרי אנו שלשה צדיקים ששם מרדכי גוזרים כי אתה מרדכי תקום ממיטת חלייך ותבריא. ואכן מיד הבריא אותו חסיד**. אף אתה אמר רבי משה לחסיד החולה מאמין אתה במעשה זה ממורי ורבי, רבי מרדכי מלכוביץ? כן - ענה החולה - מאמין אני בסיפור זה, אם כן אמר רבי משה ירצה ה' ותתראפ לאלתר, וכדבריו של רבי משה כן היה, אותו חסיד הבריא לאלתר וקם על רגליו כאחד האדם.

מעשה באיש אחד, שבנו הקטן בן העשר הוכה ל"ע פתאום במכת עיוורון על שתי עיניו. כמובן, האב לקח את בנו לרופאים מן השורה הראשונה - אולם ללא הועיל. בצר להם נסעו האב ובנו אל רבנו לקוברין ויבואו אצלו לעת סעודת הלילה ויגש האבא ויספר לרבינו בבכיות נוראות את כל המאורע, השיב לו רבינו - אין זה כלום, הוסיף רבינו ואמר להם את הפסוק (דברים כ"א) ולא אבה ה' אלוי לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלוי לך את הקללה לברכה, והוסיף רבינו ואמר להם: "לכו ותנוחו מעמל הדרך", והם הלכו לנוח כמו שציווה עליהם הצדיק, **הבוקר אור, והנה שבו מאור עיניו של הנער כבראשונה והיה מזה קידוש ה', וראו כולם כמה גדול כח הצדיקים**.

הַצְרַעַת שְׁנֵת־רִפְאָה

בנוהג שבעולם, כאשר חסיד נוסע אל רבו, הרי הוא מלא בשמחה, שהרי בעוד זמן קצר יתראה עם רבו, מקור חיותו הרוחנית. כך היה תמיד מנהגו של החסיד הוותיק רבי יששכר דוב (ר' בערל) רפפורט, מחשובי חסידיו של הרה"ק רבי שלמה הכהן מראדומסק ז"ע"א. כל אימת שהיה משיים פניו אל רבו היו פניו נוהרות משמחה. אך לא הפעם הזו! הגבאים והחסידים שבביה"מ התפלאו למראה פניו העצובות. זיק החיים העליז תמיד, היה כבוי לחלוטין. "מה קרה לר' בערל?", תמהו הכל והתמונה העגומה התבהרה:

"חתי, לייבל, במשך חמש שנים לא הייתה לי תשובה למענותי, כי בפולין אינו מצליח, וכולם סובלים דקדוקי עניות. ושמע, כי באמריקה מצליחים מאד. כמה מחבריו שנסעו לשם, כתבו לו והם מתארים את חייהם הנהדרים. הם עובדים קשה, אבל מרוויחים את פת לחמם ברווח גדול, בכבוד ולא בביזוי בנחת ולא בצער". בתחילה כעסתי עליו, שכן השמועה אמרה, כי מי שנוסע לאמריקה, משליך עוד באוניה את טליתו ותפיליו לים. אך מכיון שעבר הזמן, ובתי ונכדי ידעו חיי עניות מרודים והשחירו פניהם מחמת הרעב והדוחק, התרצתי לו. מזה כשנתיים הפליג לאמריקה. בתחילה קיבלתי גלויות, שבהן תיארה בתי, פסיה מירל את קשיי ההתאקלמות שעברו עד שהצליחו להתבסס בדירה טובה ומוארת. חתי זכה במקום עבודה קבוע כחזן בבית הכנסת "בית המדרש הגדול דניו-יורק" והילדים הולכים ללמוד במוסדות.

"זה אמנם לא כמו החיידר בשטעטל" התוודתה בתי, "אבל גם לא נורא כל כך". אולם, בתקופה האחרונה החלו מכתביה להיבצע בגוונים קודרים. רוח רעה עברה על לייבל. כמה מבאי בית הכנסת ששמעו את קולו הנפלא לחשו על אוזנו, כי **חבל על כשרון גדול כמוהו שהוא מתבזבז בבתי כנסת**. "עם קול כמו שלך יכול אתה להיות זמר גדול באופרה ובתיאטרון. תרוויח פי מאה ותנחל כבוד מאלפי אנשים". הוא היטה אוזן לדבריו והלך לראיון עבודה בתיאטרון, שם קפצו עליו בשמחה וחתמו איתו בו במקום חוזה עבודה בתנאים מפליגים והטבות.

היה איזה סעיף קטן ושולי בחוזה, שדיבר שהעבודה כוללת גם הופעה בשבת. לייבל לא היה ערני לאותיות הקטנות... הוא החל להופיע בתיאטראות. תחילה עשה זאת מאחורי גבה של זוגתו, אלא שזו לא הייתה תמימה והרגישה, שאין פניו כתמול שלשום. זקנו שמעולם לא עלה עליו תער, החל מתקצף משבוע לשבוע, עד שבתוך חודש אחד הוריד הכל. השם "לייבל וייס" נזרק לטובת "ליאונרדו ווייט" והכרזות בלוחות המודעות סיפרו על הזמר המצטיין ליאונרדו ווייט בעל הקול הנפלא. המונים נהרו להופעותיו של האברך החסיד, שהחמיץ והתקלקל, ולא עברו ימים רבים, והוא החל ל"ע מחלל שבת אחת ועוד שבת, ולאחריהן פרק עול מצוות.

"בתי מיררה בבכי יומם ולילה וניסתה לדבר על לבו לבל ינטוש תורת אמו, אולם כל דבריה היו אל העצים ואל האבנים. בעלה הראה בגאווה על ארנקו התפוח ואמר בהתרברבות: "ומה חשבת, שהגבאי בביה"כ יוכל לתת כאלו סכומים? אנחנו לא נמצאים באירופה החשוכה אלא באמריקה הנאורה. היא כתבה, כי רוצה היא לחזור לעיירה. מה שווה כל אמריקה, אם בעלה הפך לגוי?!". "סליחה, אני רואה, שדרכתני לך על יבלת כואבת" התנצל הגבאי לשמע הסיפור הקודר ואץ פנימה לחדר הרבי, כדי לברר מתי יוכל הלה להיכנס לקודש פנימה.

לא עבר זמן רב ומידענו נכנס לרבי וגולל באוזניו את סיפורו העצוב. "אוי לי" ספק הרבי כפיים. "מכיר אני היטב את לייבל, תלמיד חכם וירא שמים, ראה, מה כוחה של סביבה מקולקלת שהיא מרעילה את נפש האדם". הוא שקע בהרהורים. "כתוב איגרת בשמי לאב"ד של ניו-יורק שיקרא ללייבל ויאמר לו בשמי, שאני מצווה עליו לעזוב תיכף את אמריקה ולשוב לפולין עם כל בני משפחתו". מעודד ומנוחם יצא מידענו מהחדר. המכתב הגיע לבית הרב, אשר זימן את הזמר וכבדו בתוכחת מוסר. ברם, הלה כבר טעם טעמו של חטא, לגלג על אימויו ויצא בחיך של ביטול. הרב כתב את האמת לחמיו של הפוחז: דע, שחתך מושרש עמוק בחטא, רק נס יוכל לגרום לו לחזור בתשובה".

שוב חזר ר' בערל לראדומסק והראה את תשובת האב"ד. הרבי ציווה על מידענו, שיכתוב שוב לאב"ד: "ידוע לך לייבל, כי אני כהן, וכל טומאת נגע צרעת תלוי בכהן. אם תשוב לכאן, מוטב, ואם לא – כתוב בתורה "זאת תהיה תורת המצורע", אתה תהיה מצורע וממילא יתקיים בך המשך הפסוק "והובא אל הכהן" – תהיה מוכרח לבוא אליי כדי להתרפא!" אולם, מידענו לא שעה גם לדברי הרב.

הזמר המהולל הקיץ לפנות בוקר משנתו בתחושת גרדת נוראה. כל עורו שרף ועקצץ כאילו נשפכה עליו חומצה. רגעים אחדים עמד ושפשף את כל בשרו כמטורף, והוא רץ אל המראה. לתדהמתו לא היה גבול. צרעת פרוחה על כל גופו מראשו ועד רגליו. כל עוד רוחו בקרבו רץ לרופא העור הקרוב ביותר. הרופא רק ראה אותו ומיד צעק בחרדה "מצורע, צא מחדרי. אל תדביק אותי במחלתך הנוראה". הרופא רשם במהירות על דף כמה שורות באנגלית צפופה ומסר את הנייר לחולה. זה סבר לתומו, כי זהו מרשם למחלתו וניגש בבהילות לבית המרקחת. אבל כאשר ראה הרופא את הנייר הזעיק במהירות את שירותי הרפואה, והללו מיהרו לכלוא את המצורע בהסגר חמור.

לאחר שנבדק על ידי רופאי עור מומחים בישרוהו הללו: "אינך יכול להישאר בארה"ב. אין רשות מגורים במדינתנו לחולי צרעת קשים כמוך. תחזור לפולין. יש לך 24 שעות בלבד לצאת מכאן". צרוע כולו הגיע חזרה לפולין, וגם בה הושם בהסגר. חשב, כי בינתיים תעלה ארוכה למכתו אבל הימים נקפו ומחלתו ממאנת להירפא. כאשר שמע גם מפי הרופאים הפולניים, כי אינם רואים לו שום תרופה בדרך הטבע. נחרד עד עמקי נפשו. כעת הבין, כי רפואתו וחוליו נתונים בידי של הרבי הכהן מראדומסק.

"קחו אותי לרבי מראדומסק" התחנן. "אני רוצה שיתפלל עליי ואֶרְפָא". הניחוהו בודד בעגלה הנוסעת לשם, גם העגלון התרחק ממנו ככל יכולתו ונרתע ממנו. הגיע לראדומסק, וכאן מתרגשת עליו צרה חדשה. הרבי אינו רוצה לראותו!". רק לאחר שתבטיח לקבל עליך לא לחזור לאמריקה ולהתנהג כיהודי טוב ונאמן לדת ישראל". "מבטיח" הצהיר. או אז ניאות הרבי לפתוח את חלון חדרו, העיף מבט קצר ופנה אל חתנו, "צריך לעשות לו אמבטיה רותחת כמה פעמים, ואחרי זה ילך לטבול במקווה ושב ורפא לו". שום רופא לא שמע על רפואה כזו למחלת הצרעת, אבל עובדה היא, כי לאחר שרחץ את בשרו כמה פעמים באמבטיה רותחת וטבל במקווה, **התרפאה עוד באותו שבוע!**

<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל לטיף בן פרוחה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעדיה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדיה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת דהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p> 	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדיה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מוברי רחל ע"ה אלון בן סעדיה ז"ל</p>
--	---	--	---	--